

O

ude codificaties zijn soms kostelijke lektuur. Ons Burgerlijk Wetboek bevatte tot 1 januari 1992 nog bepalingen over konijnen in de konijnenwarande en onbewoonde forten. Het Californische BW begint de bijzondere contracten met bepalingen over de aanleg van zwembaden. Bekend zijn de bepalingen die René David voor het Ethiopische BW ontwierp. De kroon spant echter het Allgemeines Landrecht für die Preußischen Staaten (ALR) van 1794. Van de vele citeerbare artikelen wil ik er drie noemen. Ze komen voor in het tweede deel van het ALR, de tweede titel tweede afdeling 'Von den Rechten und Pflichten der Ältern und der aus einer Ehe zur rechten Hand er-

zeugten Kinder, so lange die letzten unter väterlichen Gewalt stehn':

Par. 67. Eine gesunde Mutter ist ihr Kind selbst zu säugen verpflichtet.

Par. 68. Wie lange sie aber dem Kinde die Brust reichen solle, hängt von der Bestimmung des Vaters ab.

Par. 69. Doch muß dieser, wenn die Gesundheit der Mutter odes des Kindes unter seiner Bestimmung leiden würde, dem Gutachten der Sachverständigen sich unterwerfen.

E.H. Hondius

De wetgever en levensbeëindiging van gehandicapte babies

L

evensbeëindiging bij ernstig gehandicapte pasgeborenen vormde al enkele malen het onderwerp van beschouwingen in dit tijdschrift (1989, 25, p. 914 e.v.; 1989, 44, p. 1588 e.v.). Hoezeer dit vraagstuk ook de gemoederen van juristen

bezig houdt blijkt wel uit het feit dat in 1989 een themanummer hieraan is gewijd (1989, 31). De aanleiding daarvoor vormde een concept-nota van de artsorganisatie KNMG die kon worden gezien als een pleidooi voor verruiming van de mogelijkheden tot levensbeëindiging bij ernstig gehandicapte pasgeborenen. Deze concept-nota heeft veel kritiek ontmoet. Naast de KNMG studeerden ook kinderartsen op dit pro-

bleem, zoals afgelopen zomer bleek uit enkele berichten in de dagbladpers. Op 5 november 1992 stelde de algemene ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Kinderneeskunde het rapport 'Doen of laten?' over dit onderwerp vast. Hierna zal dit verstrekkende voorstel worden besproken. Daarbij wordt betrokken de voorgenomen wijziging van de Wet op de Lijkbezorging (Tweede Kamer 22572) waarin de meldingsprocedure voor gevallen van euthanasie, het verlenen van hulp bij zelfdoding en het actief ingrijpen ter bekorting van het leven zonder uitdrukkelijk verzoek, wordt vastgelegd.

Het rapport van de kinderartsen onderscheidt drie gedaantes waarin levensbeëindiging bij pasgeborenen zich kan voordoen. Enerzijds worden genoemd het primair afzien en het staken